

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی رفتار درمانگری و گفتار درمانگری در تحول مهارتهای ارتباطی کودکان درخودمانده

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شیمای جراحی - کارشناس ارشد مشاوره واحد علوم و تحقیقات خراسان رضوی

حمید نجات - استادیار گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی روشهای رفتاردرمانگری و گفتار درمانگری در بهبود تحول مهارتهای ارتباطی کودکان درخودمانده بود. ۳۰ کودک درخودمانده که به صورت نمونهبرداری در دسترس و داوطلبانه انتخاب شدند و به مقیاس مهارت های ارتباطی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۸۰) پاسخ دادند. پس از گزینش تصادفی دو گروه آزمایش و گروه گواه، مداخله آزمایشی ۱ (رفتار درمانگری پاسخ محور) در ۱۲ جلسه که هر جلسه ۹۰ دقیقه به طول انجامید در مورد گروه آزمایش ۱ و مداخله آزمایشی ۲ (گفتار درمانگری آهنگین) در ۴۸ جلسه که هر جلسه ۳۰ دقیقه به طول انجامید در مورد گروه آزمایش ۲ اجرا شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان دادند رفتار درمانگری پاسخ محور و گفتاردرمانگری آهنگین باعث افزایش مهارتهای ارتباطی کودکان درخودمانده گروههای آزمایش در مقایسه با گروه گواه شده است. همچنین، مشخص شد بین تاثیر رفتار درمانگری پاسخ محور و گفتار درمانگری آهنگین بر تحول مهارتهای ارتباطی تفاوت وجود دارد و رفتار درمانگری پاسخ محور نسبت به گفتار درمانگری آهنگین موثرتر است. Abstract

کلمات کلیدی:

رفتار درمانگری، گفتار درمانگری، مهارتهای ارتباطی، کودک درخودمانده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319543>

